

med autorisering af læger ikke forholder sig til den medicinske kandidats sjælstilstand, som jf. lægelovens § 2, stk. 3, kan være begrundelse for ikke at meddele autorisation eller eventuelt at meddele autorisation med vilkår. Sundhedsstyrelsen oplyser, at kun henvendelser om konkrete personer giver anledning til sådanne vurderinger.

Af artiklen fremgår ligeledes, at der ikke i dag eksisterer retningslinjer for, hvorledes de medicinske fakulteter skal agere i forbindelse med betænkeligheder om medicinske kandidaters evne til at udføre lægegerningen forsvarligt.

Der er grund til at frygte, at uklarheden om retningslinjerne og den passive praksis i varetagelsen af lægelovens § 2, stk. 3, medfører, at der meddeles autorisation i strid med lovens rammer.

Svar (10/2 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Sundhedsstyrelsen kan efter lægelovens § 2, stk. 3, nægte udstedelse af autorisation, såfremt vedkommende ansøger må »antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af lægegerning enten på grund af legemlige mangler eller varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sygdom eller misbrug af alkohol, lægemidler eller lignende, eller på grund af udvist grov uduelighed«. Tilsvarende bestemmelser findes i de øvrige autorisationslove.

Det er ikke i lovgivningen forudsat, at Sundhedsstyrelsen ved hver enkelt autorisationsudstedelse på eget initiativ skal foretage en nærmere vurdering af den enkelte ansøger med henblik på at konstatere, om ovennævnte farlighedskriterium er til stede. En forudsætning for, at oplysninger om en ansøgers psykiske problemer, misbrug m.v. kan blive taget i betragtning i forbindelse med vedkommendes anmodning om autorisation er, at Sundhedsstyrelsen gøres bekendt hermed. Dette sker i dag kun i ganske få tilfælde.

Sundhedsstyrelsen har derfor overvejet, hvorvidt der er behov for at gøre uddannelsesinstitutionerne opmærksom på, at nægtelse af udstedelse af autorisationsbevis på grundlag af en ansøgers psykiske problemer m.v. forudsæt-

ter, at styrelsen eller den lokale embedslægeinstitution underrettes om disse problemer.

Sundhedsstyrelsen har på denne baggrund primo februar 2004 udsendt et brev til samtlige institutioner, der uddanner sundhedspersoner, hvis selvstændige kliniske virke forudsætter autorisation. I brevet opfordres uddannelsesinstitutionerne til at underrette Sundhedsstyrelsen eller embedslægeinstitutionen, såfremt man får mistanke om, at konkrete studerendes egnethed til at virke indenfor sundhedsvæsenet kan drages i tvivl af de ovenfor nævnte årsager.

Jeg finder på dette grundlag ikke anledning til iværksætte yderligere initiativer i sagen.

Spm. nr. S 1929

Til indenrigs- og sundhedsministeren (30/1 04) af:

Morten Østergaard (RV):

»Vil ministeren pålægge Sundhedsstyrelsen snarest muligt at udstikke klare retningslinjer for indberetning fra de medicinske fakulteter vedrørende medicinske kandidater, der eventuelt ikke bør meddeles autorisation eller autorisation på vilkår ifølge lægelovens § 2, stk. 3?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1928.

Svar (10/2 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der henvises til min besvarelse af spørgsmål S 1928, stillet den 30. januar 2004 af folketingsmedlem Morten Østergaard (RV).

Hermed slutter de skriftligt besvarede spørgsmål.